



ת"פ 28827/09/20 - מדינת ישראל נגד סראג' אלדין נסאר

בית משפט השלום בירושלים
ת"פ 28827-09-20 מדינת ישראל נ'
נסאר(אחר/נוסף)

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סראג' אלדין נסאר (אחר/נוסף)

הנאשמים

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בכתב אישום מתוקן, ביום 1.8.21, במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית, בכך שביום 19.7.20 פרץ לרכב, גנב אותו בהסיעו לשטחי איו"ש, ללא רישיון נהיגה, וחיבל ברכב כאשר התנגש עימו במחסום שהציבה המשטרה.

הנאשם נמלט מהרכב ונתפס מאוחר יותר.

הנאשם נשלח לקבלת תסקיר בשל גילו, ולבקשת הסנגור נשלח גם לחוות דעת הממונה על עבודות השירות.

מתסקיר שירות המבחן שהוגש ביום 3.4.22 עולים הדברים הבאים:

- לנאשם, בן 18 בעת ביצוע העבירה, אין הרשעות קודמות.
- הנאשם לקח אחריות מלאה למעשיו, הביע חרטה והסביר פעולתו בניסיון להשיג כסף מהיר וקל על רקע מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו.
- הנאשם היה עצור כארבעים וחמישה יום ולאחר מכן היה נתון במעצר בית מוחלט כשמונה חודשים.
- שירות המבחן התרשם כי ברקע העבירה עומדים גורמים רבים של חיים קשים בתוכם גדל הנאשם, ובהם חוסר מסוגלות הורית, מצוקה כלכלית והתחברות לחברה שולית.
- עם זאת מצא שירות המבחן כי לנאשם אין דפוסים עברייניים מוטמעים, הוא בעל ערכים תקינים ויכולת



התייצבות תעסוקתית, אשר נפגעה עקב חוסר יכולתו להוציא אזרחות ישראלית והבירוקרטיה הכרוכה בכך.

· ההליך המשפטי היווה סמן גבול עבור הנאשם, ותנאי שחרורו הביאו לתחושות תסכול וייאוש.

בהינתן כל אלה המליץ שירות המבחן על ענישתו במאסר מצומצם בעבודות שירות וכן בצו מבחן וענישה צופה פני עתיד.

מהתסקיר שהוגש ביום 25.8.22 עולים הדברים הבאים:

· הנאשם השיג תעודת זהות ישראלית ונפתחה לו דרך לתעסוקה בישראל.

· הנאשם עובד כשכיר ומתכנן להוציא רישיון נהיגה במשאית.

· נוכח התור הארוך לקבוצה טיפולית, ותחושתו כי בעייתו המרכזית הייתה תעודת הזהות, הביע הנאשם חוסר עניין ומוטיבציה בטיפול ומשום כך חזר בו השירות מהמלצה לצו מבחן והסתפק בהמלצה למאסר בעבודות שירות וכן לענישה צופה פני עתיד.

· לנאשם לא נפתחו תיקים נוספים מאז העבירה בגינה הוא עומד לדין.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות מצאה את הנאשם כשיר לרצות בהן את מאסרו.

טיעוני הצדדים:

המאשימה זיהתה את ההגנה על שלום האדם והמשתמשים בדרך כערכים מוגנים שנפגעו, ואני אוסיף לכך גם את ההגנה על רכושו וקניינו של האדם.

המאשימה עתרה למתחם ענישה הנע בין שנת מאסר ל - 24 חודשי מאסר בפועל, ונוכח נסיבותיו המקלות של הנאשם ביקשה לגזור עליו מאסר בפועל ברף הנמוך של המתחם, מאסר על תנאי, קנס, התחייבות, פסילה בפועל ועל תנאי.

הסנגור דחה את עתירת המאשימה, ביקש לאמץ את המלצת שירות המבחן, בין נוכח פסיקה המכירה גם במתחמים נמוכים מאלה להם עתרה המאשימה, בין משום גילו הצעיר של הנאשם והיותו "בוגר צעיר", בין נוכח 2 חודשי הפער בין גילו בעת ביצוע העבירה לגיל הקטניות, ובין משום פוטנציאל שיקומו.

עוד הדגיש הסנגור את העבר הפלילי הנקי של הנאשם והיעדר תיקים נוספים שנפתחו, את הנסיבות הקשות של חייו ועתר - ככל שמתחם הענישה שייקבע יענה לעתירת המאשימה - לסטות ממתחם זה ולקבל את ההמלצה כאמור.

הנאשם הביע חרטה על מעשיו, הסביר אותם במצבה הכלכלי הקשה של משפחתו ונכותו של אביו, כמו גם בחוסר



היכולת, דאז, למצוא תעסוקה בהיעדר תעודת זהות ישראלית. הנאשם ביקש את מחילת בית המשפט והתחייב לא לעשות טעות דומה בעתיד.

דין והכרעה:

שתי שאלות דורשות תשובה:

האחת - מידת הפגיעה בערכים המוגנים.

השנייה - מתחם הענישה הנכון ומיקום הנאשם בתוכו.

באשר לשאלה הראשונה, דעתי היא שמידת הפגיעה בערכים המוגנים הייתה גבוהה. הנאשם עשה רבות על מנת להצליח במטרתו, פרץ לרכב, נסע אתו (ללא רישיון, כזכור) לשטחי איו"ש, התנגש במחסום שהוצב בדרך ונמלט מהרכב עם עצירתו.

באשר לשאלה השנייה, דעתי נוטה יותר לעמדת הסנגור מאשר לזו של המאשימה.

כאשר עלי לקבוע את מתחם הענישה הראוי, אינני יכול להתעלם מפרמטרים שונים הקשורים בנסיבותיו של הנאשם, ובהם - בין היתר - גילו, עברו הנקי, הרקע המשפחתי שלו ועלייתו "על דרך המלך" מבחינה תעסוקתית בחודשים האחרונים עת קיבל ת"ז ישראלית. הנאשם לקח אחריות שלמה על מעשיו והביע חרטה ללא סייג עליהם.

גם התרשמות שירות המבחן מאישיותו והיעדר קווים עברייניים מוטמעים, מביאה אותי לשקול שיקולים של מדיניות ציבורית.

רוצה לומר שבעוד במישור ההלימה גרידא מתחם הענישה בגין גניבת רכב צריך להתחיל במקרים ה"רגילים" במאסר בפועל, במקרי הקצה האחרים, כמו זה שלפניי, מתחם הענישה יכול וצריך להתחיל במאסר שירותי בעבודות שירות.

גם תנאי השחרור הכבדים שהנאשם עמד בהם תקופה ארוכה צריכים להוות שיקול להקלה מסוימת בעונשו.

אם אוסיף לכך את הסיכון המסוים של "העלאת הנאשם חזרה על דרך הפשע", כאחת מתוצאותיה האפשריות של כניסתו למאסר ממש, אני מוצא שדרך המלך במקרה דנן אינה כעתירת המאשימה אלא דווקא כהמלצת שירות המבחן ועתירת הסנגור.



בהתחשב בכל אלה, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

מאסר למשך 6 חודשים, בניכוי ימי מעצרו של הנאשם.

הנאשם ירצה עונש זה בעבודות שירות, על פי חוות דעת הממונה, וייתייצב לריצוי ביום 22.1.23.

מאסר למשך 7 חודשים אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מתום ריצוי עבודות השירות כל עבירת רכוש מסוג פשע לפי חוק העונשין, או כל עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה לפי פקודת התעבורה.

קנס בסך 5,000 ₪, הקנס יקוזז כנגד הפקדה בסך 7,000 ₪ שהפקיד הנאשם ויתרתה תוחזר לידי.

אני מחייב את הנאשם להצהיר כי אם יעבור בתוך שנה מיום ריצוי עבודות השירות אחת העבירות בהן הורשע - ישלם סך 10,000 ₪. יסרב להצהיר - יאסר למשך 20 ימים.

אני פוסל את הנאשם מקבלת רישיון נהיגה למשך 6 חודשים.

אני פוסל את הנאשם מקבלת רישיון נהיגה למשך 10 חודשים ואולם הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך 3 שנים מסיום עבודות השירות אחת מעבירות התנאי.

ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

המזכירות תעביר העתק גזר הדין לממונה על עבודות השירות ולשרות המבחן.

זכות ערעור תוך 45 ימים מהיום.

22.12.2022